

VASTE COMMISSIE VOOR
TAALTOEZICHT

BRUSSEL, 27 -08- 1999

[REDACTED]
[REDACTED] WER
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

Uw brief VAN

Uw kenmerk

ONS kenmerk

Bijlagen

29.332/F/II/PN
MD/YS

Mijnheer de Staatssecretaris,

Ter zittingen van 10 september 1998, 11 februari 1999 en 10 juni 1999 hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een klacht onderzocht die sloeg op het feit dat de taalwetten niet altijd zouden worden nageleefd in de Brusselse Hoofdstedelijke Dienst voor Brandweer en Dringende Medische Hulp (DBDMH).

Concreet stelt de klager de volgende feiten aan de kaak:

- enkel in het Frans gestelde documenten – onder andere een document betreffende de operationele audit van de DBDMH – gebruikt tijdens vergaderingen met tweetalige samenstelling;
- ontbreken van simultaanvertaling bij de vergaderingen van het basisoverlegcomité en het comité VGV;
- laattijdige Nederlandse vertaling van de notulen van de VGV-vergaderingen;
- in het Frans gestuurde brieven aan een Nederlandstalige vakbondsafgevaardigde;
- in de 100-centrale zijn sommige personeelsleden het Nederlands niet machtig;
- betreffende de opleidingen, bieden de cursussen en oefeningen in de vooruitgeschoven posten geen afdoende oplossingen aan de Nederlandstaligen;
- er werd gevraagd in de Medische School van de DBDMH ook een Nederlandstalig directeur aan te stellen, hetgeen werd geweigerd.

*
* *

Als gedecentraliseerde dienst van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering waarvan de werkkring het ganse grondgebied van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest bestrijkt, valt de Brusselse Hoofdstedelijke Dienst voor Brandweer en Dringende Medische Hulp onder

toepassing van artikel 32, § 1, van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen. Overeenkomstig dit artikel is die dienst onderworpen aan de bepalingen van hoofdstuk V van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT).

Daaruit vloeit het volgende voort.

1. Betreffende de taal van de documenten die worden gebruikt tijdens vergaderingen met tweetalige samenstelling die niet aan dossiers van particulieren zijn gewijd.

Wetsvoorschrift

De documenten die onderrichtingen aan het personeel zijn, of formulieren of drukwerken voor de binnendienst, moeten in het Nederlands en in het Frans zijn gesteld overeenkomstig artikel 39, § 3, SWT.

De andere documenten zoals notulen, nota's, werkdocumenten en verklarende nota's worden gesteld in de taal van de ambtenaar die ze opmaakt, en dit overeenkomstig artikel 39, § 1, dat terzake verwijst naar artikel 17, § 1, B, 3°, SWT. Hoewel de wet geen vertaling voorschrijft, kan deze, naar het oordeel van de VCT, worden geëist m.b.t. de stukken die nodig zijn voor het goede verloop van een vergadering die tweetalig is samengesteld, alsook m.b.t. van de notulen ervan (cf. VCT-adviezen 25.122 van 10 februari 1994 en 28.066/28.152 van 5 september 1996).

Onderzoek van de bijzondere gevallen

Wat de vertaling van de stukken en notulen van de VGV-vergaderingen betreft, blijkt uit het antwoord van de minister dat er in 1996 en 1997 inderdaad vertraging werd opgelopen met de vertalingen (gebrek aan vertalers, ziekte van het personeel). Op dat punt is de klacht thans achterhaald.

Wat de vertaling van het document over de operationele audit van de DBDMH betreft, antwoordt de minister dat wanneer, tijdens de progress-meetings met de vakbonden, uitleg in het Frans wordt verstrekt, de bijhorende documenten in het Nederlands worden uitgedeeld, en vice versa.

De VCT herinnert eraan dat het, conform haar vaste rechtspraak, de overheid toekomt uit te maken of de documenten moeten worden vertaald opdat alle deelnemers van een vergadering deze laatste zouden kunnen begrijpen.

2. Betreffende het mondelinge taalgebruik tijdens vergaderingen met tweetalige samenstelling die niet aan dossiers van particulieren zijn gewijd.

Het mondelinge taalgebruik tijdens tweetalige vergaderingen wordt door de SWT niet geregeld. De VCT heeft niettemin geoordeeld dat het de verantwoordelijke overheid toekwam de nodige – en aan het belang van de vergadering aangepaste – maatregelen te nemen opdat alle deelnemers ten volle deel kunnen hebben aan de besprekingen (cf. VCT-advies 18.136 van 8 januari 1987).

Wat de VGV-vergaderingen en die van het Basisoverlegcomité betreft, blijkt uit het antwoord van de minister dat er momenteel voor simultaanvertaling wordt gezorgd door een privé-bedrijf.

Op dit punt is de klacht dus achterhaald.

3. Betreffende de brieven die door de dienst werden gestuurd aan de klager, een vakbondsafgevaardigde van de Nederlandse taalrol.

Overeenkomstig artikel 39, § 1, dat verwijst naar artikel 17, § 1, B, 1° van de SWT, moet de DBDMH, in een zaak die een ambtenaar van de dienst betreft, de taal gebruiken die overeenstemt met de taalrol van die ambtenaar.

Op dit punt is de klacht gegrond.

4. Betreffende de 100-centrale.

De VCT herinnert eraan dat de DBDMH van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest sedert zijn oprichting bij ordonnantie van 19 juli 1990 onderworpen is aan de toepassing van artikel 32, § 1, van de voormelde wet van 16 juni 1989 die verwijst naar hoofdstuk V van de SWT, en meer in het bijzonder de artikelen 41 en 43.

Artikel 41 verplicht de centrale diensten ertoe, voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik te maken van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend. Dit artikel, dat eveneens van toepassing is op de DBDMH – met dien verstande dat deze laatste het Nederlands en het Frans als bestuurstalen gebruikt – staat niet toe dat wordt afgeweken van het in artikel 43 vastgelegde ééntaligheidsbeginsel.

Met andere woorden, de 100-telefooncentrale moet derwijze georganiseerd zijn dat er steeds kan worden geantwoord in de taal van de particulier, wanneer die taal het Nederlands of het Frans is. Bij de huidige stand van de wetgeving kan de tweetaligheid echter niet worden opgelegd aan personeelsleden die niet op het tweetalig kader staan (cf. adviezen van de Raad van State van 21 februari 1994 en van 1 maart 1994 over het ontwerp van besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering “tot vaststelling van het administratief en geldelijk statuut van het personeel van de DBDMH”).

De klacht is niet gegrond wat de 100-centrale betreft.

Zulks neemt echter niet weg dat het, met het oog op veiligheid en doelmatigheid, wenselijk blijft dat elk personeelslid van een dienst een aan zijn functie aangepaste kennis van het Nederlands en van het Frans bezit (cf. VCT-advies 30.322 van 4 december 1998).

5. Betreffende de opleidingen

Medische opleiding

Die wordt verstrekt door de medische school van de DBDMH.

De VCT is van oordeel dat het strookt met de geest is van de artikelen 43 en 39, § 1 – waardoor terzake wordt verwezen naar artikel 17, § 1, B, 1° – dat de voor de personeelsleden van een centrale dienst georganiseerde opleidingen de taalrol van het personeelslid in acht nemen (zie hieromtrent het advies 25.137 van 4 mei 1995 aangaande de GSOB).

Uit de inlichtingen die door de Directeur van de Medische School van de DBDMH werden meegedeeld, blijkt:

- dat de basisopleidingen op dezelfde manier in de twee talen worden georganiseerd;
- dat er bij de bijscholingen, die ter plaatse in de vooruitgeschoven posten worden gegeven, soms problemen rijzen in die zin dat er nog niet voldoende Nederlandstalige lesgevers zijn om ter plaatse uitsluitend Nederlandstalige bijscholingen te geven. Er werden evenwel oplossingen aangereikt, opdat alle Nederlandstaligen de mogelijkheid hebben hetzelfde aantal uren in het Nederlands te volgen.

De VCT is bijgevolg van oordeel dat de klacht wat de medische opleiding van de DBDMH gegrond is, voor zover de Nederlandstalige en de Franstalige brandweerlui dezelfde bijscholingen niet in gelijkwaardige omstandigheden kunnen krijgen.

Taalrol van de directeur(s) van de Medische School

Op dit punt wordt er door de taalwetten geen enkele verplichting opgelegd. De klacht is ongegrond wat de directie van de Medische School betreft.

Brandweeropleiding

Uit het antwoord van de minister blijkt dat de opleidingen gebeuren conform de taal van de personeelsleden.

- De basisopleiding gebeurt in de provinciale brandweerschool van Vlaams-Brabant voor de Nederlandstaligen en in de provinciale brandweerschool van Waals-Brabant voor de Franstaligen.
- De bijscholing gebeurt, in het algemeen, in de centrale kazerne, en eerbiedigt eveneens de taal van het personeelslid.
- De oefeningen, die zowel in de centrale kazerne als in de vooruitgeschoven posten verlopen, gebeuren gemeenschappelijk teneinde de realiteit van de – tweetalige – interventies te eerbiedigen.

Op grond van die elementen acht de VCT de klacht, wat de brandweeropleiding betreft, ongegrond. De VCT dringt er evenwel op aan dat de oefeningen in de vooruitgeschoven posten daadwerkelijk in beide talen zouden verlopen.

Een afschrift van dit advies wordt gestuurd aan de klager.

Met de meeste hoogachting,

De voorzitter,